

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף מ ע"א

פרשת שמני

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וַדַּאי. הַחֲזִיָּה (הַרְמוּשָׁת) דָּא הִיא חֲזִיָּה עֲלָאָה עַל כָּלָא, דְּהָא אַחֲרָא אֶרֶץ קַרְיָיָה קָרָא. הָכָא דְּכַתִּיב וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ, בְּאֶרֶץ וַדַּאי, וְלֹא בְּמִים. דְּהָא הָהוּא נִהַר, נִגִּיד וְנִפְיָק וְאַשְׁקִי, כָּלָא פִּירוּדָא, עַד הָהוּא אַתְר דְּאַקְרִי אֶרֶץ, וּמִתְמָן כְּתִיב וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְגו'. וְהָעוֹף, וְהָהוּא עוֹף בְּהַאי אֶרֶץ תִּלְיִין וְאַתְשָׁקִינִין, וְדָא הוּא דְּכַתִּיב וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ. קָמוּ וְאַזְלוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁתַּתַּף לְהַאי רַבִּיָּא עֲמִנָא, וְכָל חַד וְחַד לִימָא מְלָה דְּאוֹרִיָּתָא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וַדַּאי הַחֲזִיָּה (הַרְמוּשָׁת) זוֹהִי הַחֲזִיָּה הָעֲלִיּוֹנָה עַל הַכָּל, שְׁהֵרִי הָאֲחֵרָת, הַכְּתוּב קָרָא לָהּ אֶרֶץ. כָּאֵן שְׁכָתוּב וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ, בְּאֶרֶץ וַדַּאי, וְלֹא בְּמִים. שְׁהֵרִי אוֹתוֹ נִהַר שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא וּמִשְׁקָה כָּלִי פִּירוּד, עַד אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא אֶרֶץ, וּמִשָּׁם כְּתוּב וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְגו'. וְהָעוֹף, וְאוֹתוֹ עוֹף, בְּאֶרֶץ הַזֶּה תִּלּוּיִים וּמִשְׁקִים, וְזֶהוּ שְׁכָתוּב וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ. קָמוּ וְהִלְכוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁתַּתַּף אֶת הַיָּלֵד הַזֶּה עֲמִנּוּ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֹאמַר דְּבַר תּוֹרָה.

פֿתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) סִמְכוּנֵי בְּאַשְׁיּוּשׁוֹת רַפְדּוּנֵי בְּתַפּוּחִים וְגו'. הָאִי קָרָא הָאֵתְמַר וְשִׁפִּיר. אָבֵל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָאָמַר דָּא בְּגִלּוּתָא. סִמְכוּנֵי, מַהוּ סִמְכוּנֵי. אֵלָא מֵאֵן דְּנִפְּיֵל בְּעֵי לְאַסְמַכָּא לֵיהּ, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים קמה) סוּמֶךְ יִי' לְכָל הַנוֹפְלִים וְגו'. וּבִגְזִין כֹּה, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דְּנִפְּלָה, דְכִתִּיב, (עמוס ה) נִפְּלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, בְּעֵיָא לְאַסְמַכָּא, וְהִיא אָמַרָה סִמְכוּנֵי. לְמֵאֵן אָמַרָה. לְיִשְׂרָאֵל בְּנִהָא דְאֵינוֹן בְּגִלּוּתָא עָמָה.

תרגום לעברית

פֿתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, סִמְכוּנֵי בְּאַשְׁיּוּשׁוֹת רַפְדּוּנֵי בְּתַפּוּחִים וְגו'. הַפֿסוּק הֵזָה הָרִי נִתְבָּאָר, וְיָפָה. אָבֵל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמַרָה אֵת זֶה בְּגִלּוּת. סִמְכוּנֵי, מַה זֶה סִמְכוּנֵי? אֵלָא מִי שְׁנוּפֵל צָרִיךְ לְסַמֵּךְ אוֹתוֹ, זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים קמה) סוּמֶךְ ה' לְכָל הַנוֹפְלִים וְגו'. וּמִשׁוּם כֹּה, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁנִפְּלָה, שְׁכָתוּב (עמוס ה) נִפְּלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, צָרִיכָה לְסַמֵּיכָה, וְהִיא אוֹמַרְתָּ סִמְכוּנֵי. לְמִי הִיא אוֹמַרְתָּ? לְיִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה, שֶׁהֵם עָמָה בְּגִלּוּת.

טקסט הזוהר

וּבִמָּה בְּאַשְׁיּוּשׁוֹת. אֵלִין אֵינוֹן אֲבָהֶן, דְאֵינוֹן אֶתְמַלְּיִין בְּקַדְמִיתָא, מַהֵהוּא חֲמַר טַב דְּמִנְטָרָא. וְכַד אֵינוֹן אֶתְמַלְּיִין, הָא בְּרַכָּאֵן מִשְׁתַּכְּחִי לְגַבָּה, עַל יְדָא דְחַד דְּרָגָא דְאִיהוּ צָדִיק. וּמֵאֵן דִּידַע לְיַחְדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא, אִף עַל גַּב דְּבִרְכָּאֵן לֹא מִשְׁתַּכְּחִי בְּעָלְמָא, אִיהוּ סַמִּיךְ וְסַעִיד לָהּ לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא.

תרגום לעברית

וּבִמָּה, ? בְּאַשְׁיּוּשׁוֹת. אֵלֵינוּ הֵם הָאֲבוֹת שְׁמֵתְמַלְּאִים בְּרַאשׁוֹנָה מֵאוֹתוֹ יִין טוֹב הַמְשָׁמֵר. וּכְשֶׁהֵם מִתְמַלְּאִים, הָרִי הַבְּרָכוֹת מְצוּיֹת אֵלֵיָּהּ עַל יְדֵי דְרָגָה אַחַת שְׁהִיא צָדִיק. וּמִי שְׂיֹדַע לְיַחְדָּא אֵת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, אִף עַל גַּב שְׁבָרָכוֹת לֹא מְצוּיֹת בְּעוֹלָם, הוּא סוּמֶךְ וְסוּעֵד אֵת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּת.

רפדונג בַּתְּפוּחִים, כִּלָּא חַד כְּמָה דְאַמְרוּ, אֲבָל רְזָא דָא, אֲשִׁישָׁא: עֵייל חֲמָרָא. תְּפוּחִ:
אֲפִיק חֲמָרָא, וּמְכוּוֹן רְעוּתָא. וְעַל דָּא אֲשִׁישׁוֹת וְתְּפוּחִים. אֲשִׁישׁוֹת, לְרוּוָא מַחֲמָרָא.
תְּפוּחִים, לְכוּוֹנָא רְעוּתָא דְלֹא יִזְיק חֲמָרָא. וְכָל דָּא לְמָה. כִּי חוּלֵת אֶהֱבָה אָנִי, בְּגָלוּתָא.
וּמֵאֵן דְּמִיחַד שְׂמָא קֳדִישָׁא, בְּעִי לִיחַד דִּינָא בְּרַחֲמֵי, וּלְאַכְלֵלָא לֹוֹן כְּדָקָא חֲזִי,
לְאַתְבְּסָמָא וּלְאַתְתַּקְנָא כִּלָּא כְּדָקָא יְאוּת, וְדָא סְמִיךְ לָהּ לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא.

תרגום לעברית

רפדונג בַּתְּפוּחִים, הַכֹּל אֶחָד כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ. אֲבָל הַסּוּד הַזֶּה, אֲשִׁישָׁה - מְכַנִּסָּה יֵינָן.
תְּפוּחִ - מוֹצִיא יֵינָן, וּמְכוּוֹן רְצוֹן. וְעַל כֵּן אֲשִׁישׁוֹת וְתְּפוּחִים. אֲשִׁישׁוֹת, לְרוּוֹת מֵיֵינָן.
תְּפוּחִים, לְכוּוֹן אֶת הַרְצוֹן שֶׁהֵינָן לֹא יִזְיק. וְכָל זֶה לְמָה? כִּי חוּלֵת אֶהֱבָה אָנִי, בְּגָלוּתִי. וּמִי
שְׂמִיחַד אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, צְרִיךְ לִיחַד דִּין עִם רַחֲמִים וּלְהַכְלִילָם כְּרָאוּי, שְׂתִיבְשָׁם
וְיִתְתְּקֹוּן הַכֹּל כְּרָאוּי, וְזֶה הַתּוֹמֵךְ אֶת כְּנֻסֵת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתִי.

טקסט הזוהר

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (דְּבָרִים לֵב) אֲשֶׁר חֵלֵב זְבַחִימוּ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ יֵינָן נְסִיכָם. זְכָאִין אֵינּוֹן
יִשְׂרָאֵל דְּאֵינּוֹן קֳדִישִׁין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִי לְקוּדְשָׁא לֹוֹן. תָּא חֲזִי יִשְׂרָאֵל קֳדִישִׁין, כֹּל
חַיִּי עֲלֵמָא דִּינִרְתִּין, כִּלָּא תִלְיִין בַּהּ הוּא עֲלֵמָא דְאַתִּי, בְּגִין דְּאִיהוּ חַיִּין דְּכִלָּא, לְעִילָא
וְתַתָּא, וְהוּא אֲתֵר, דִּינִין דְּמִנְטְרָא שְׂאֲרִי (וְאִקְרִי יֵינָן) וּמִתְמָן נְפָקִין חַיִּין וְקוּדְשָׁא לְכִלָּא.
וְיֵינָן דִּישְׂרָאֵל בְּגִין יֵינָן דִּישְׂרָאֵל אֲחֵרָא, וְדָא בְּדָא תִלְיָא. דְּהָא יִשְׂרָאֵל לְעִילָא, בֵּיהּ נְטִיל
חַיִּין, וּבְגִין כֹּה אִקְרִי עֵץ חַיִּים, עֵץ מִהֵּהוּא אֲתֵר דְּאִקְרִי חַיִּים, וְנִפְקִי מִתְמָן חַיִּין, וְעַל דָּא
מְבָרְכִין לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּינָן. וְיֵינָן דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא כְּהַאי גִּוּוֹנָא.

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים לב) אֲשֶׁר חֵלֵב זָבַחִימוּ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ יֵינ נְסִיכָם. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שָׁהֶם קְדוּשִׁים, וְהַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֶה לְקַדֵּשׁ אוֹתָם. בֹּא רֵא, יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, כָּל חַי עוֹלָם שְׂיִוְרָשִׁים, הַכֹּל תְּלוּיִים בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם הַבָּא, מִשּׁוּם שֶׁהוּא חַיִּים שֶׁל הַכֹּל, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְהוּא הַמָּקוֹם שֶׁהֵינן הַמְשַׁמֵּר מִתְחִיל (וּנְקֵרָא יֵינ), וּמִשָּׁם יוֹצְאִים חַיִּים וְקֹדֶשׁ לְכָל. וְיֵינ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּשָׂבִיל יֵינ שֶׁל יִשְׂרָאֵל אַחֵר, וְזֶה תְּלוּי בָּזָה. שְׁהָרִי יִשְׂרָאֵל לְמַעַלָּה, בּוֹ נוֹטֵל חַיִּים, וּמִשּׁוּם כֹּה נִקְרָא עֵץ חַיִּים, עֵץ מְאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁנִּקְרָא חַיִּים, וְיוֹצְאִים מִשָּׁם חַיִּים, וְעַל כֵּן מְבָרְכִים אֶת הַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיֵינ. וְיֵינ שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה כְּמוֹ כּוֹ.

טקסט הזהיר

עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, דְּאִיהוּ מְסָאָב, וּמֵאֵן דְּקָרִיב בְּהִדְיָה יִסְתָּאָב, כִּד יִקְרַב בְּיֵינ דִּישְׂרָאֵל, הָא אִסְתָּאָב וְאָסִיר, כָּל שְׂכָן הָהוּא יֵינ דְּאִיהוּ עָבִיד. וְעַל דָּא לֹא תִימָא דָּדָא הוּא בְּלַחֲדוּי, אֲלֵא כָּל מַה דְּעָבִיד יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כִּלָּא הוּא כְּעֵין דּוּגְמָא דְלַעֲיָלָא, כָּל שְׂכָן יֵינ, דְּקָאִי בְּאַתֵּר עֲלָאָה, דּוּגְמָא דִּישְׂרָאֵל דְּמִנְטָרָא.

תרגום לעברית

עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, שֶׁהוּא טָמֵא, וּמִי שֶׁקָּרַב עִמּוֹ יִטְמָא כְּשִׁיקְרַב לִישְׂרָאֵל שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הָרִי נִטְמָא, וְאָסוּר. כָּל שְׂכָן אוֹתוֹ הֵינן שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. וְלָכֵן אֵל תֹּאמַר שֶׁזֶה הוּא בְּלִבְדּוֹ, אֲלֵא כָּל מַה שֶׁעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, הַכֹּל הוּא כְּעֵין דְּגִמָּא שֶׁל מַעַלָּה, כָּל שְׂכָן יֵינ, שֶׁעוֹמֵד בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, דְּגִמַּת הֵינן הַמְשַׁמֵּר.

טקסט הזהיר

בְּגִין כֹּה יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּינן יֵינ דִּישְׂרָאֵל, דְּאִתְעָבִיד כְּדָא חֲזִי בְּקְדוּשָׁה, כְּגוּוֹנָא דִּישְׂרָאֵל לַעֲיָלָא, דְּשִׁתִּי וְאִשְׁתְּרָשָׂא וְאִתְבְּרָכָא בְּהוּא יֵינ עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְלֹא שְׁתָּאנן יֵינ דְּאִתְעָבִיד בְּמִסְאָבוּתָא, וּמִסְטָרָא דְּמִסְאָבוּתָא, דְּהָא בֵּיה שְׂרִיָּא רוּחָא דְּמִסְאָבוּתָא. (וּלֹא הוּא

מסטרא דישראל) ומאן דשתי ליה (בהדיהו), אסתאב רוחיה, ואסתאב איהו, ולא
הוא מסטרא דישראל, ולית ליה חולקא בעלמא דאתי. דהא ההוא עלמא דאתי, יין
דמנטרא איהו.

תרגום לעברית

משום כך ישראל שותים יין של ישראל שנעשה כראוי בקדשה, כמו שישראל למעלה
ששותה ונשרש ומתברר באותו יין עליון קדוש, ולא שותים יין שנעשה בטמאה ומצד
הטמאה, שהרי בו שורה רוח הטמאה (ואיננו מצד ישראל). ומי ששותה אותו (אתם),
נטמאת רוחו, והוא נטמא, ואינו מצד של ישראל, ואין לו חלק לעולם הבא, שהרי
אותו עולם הבא הוא יין המשמר.

טקסט הזוהר

ועל דא ישראל קדישין, בעיין לנטרא דא על כלא, בגין דאתקשר באתר דעלמא דאתי.
ובגין כך, ביין אתבריך קודשא בריך הוא יתיר מכלא, בגין דאיהו חדי לסטרא שמאלא,
ובגו חדוותא דיליה אתכליל בימינא. וכד אתעביד כלא ימינא, כדין שמא קדישא
בחידו, וברכאן משתכחי בכלהו עלמין. ובעובדא דלתתא יתער עובדא דלעילא, ועל
דא מזמני יין לקביל יין.

תרגום לעברית

ועל כן ישראל קדושים צריכים לשמר את זה על הכל, משום שנקשר במקום העולם
הבא. ומשום כך הקדוש ברוך הוא מתברר ביין יותר מאשר בכל, משום שהוא משמח
את צד השמאל, ובתוך שמחתו נכלל בימין. וכשהכל נעשה ימין, אז השם הקדוש
בשמחה, וברכות נמצאות בכל העולמות. ובמעשה שלמטה יתעורר מעשה שלמעלה,
ועל כן מזמינים יין כנגד יין.

ובגין דאיהו מנטרא לעילא, בעי לנטרא ליה לתתא, וכל נטירו דיליה קדושה הוא לישראל, ומאן דפגים ליה לתתא בסטרא דמסאבותא, יסתאב איהו בהאי עלמא, ולית ליה חולקא בעלמא דאתי, אַתר דההוא יין דמנטרא שריא. הוא לא נטיר ליה, לא יתנטר הוא לעלמא דאתי.

ומשום שהוא שמור למעלה, צריך לשמר אותו למטה, וכל שמירתו היא קדושה לישראל, ומי שפוגם אותו למטה בצד הטמאה, הוא יטמא בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא, המקום ששורה אותו היין המשמר. הוא לא שמר אותו, הוא לא ישתמר לעולם הבא. הוא טמא אותו, יטמאו אותו באותו העולם, ולא יהיה לו חלק באותו יין של העולם הבא. אשרי ישראל שמקדישים את נפשם בקדושה עליונה, ושומרים מה שצריך לשמר, ומקדישים את המלך בשמירה העליונה הזו. אשריהם בעולם הזה ובעולם הבא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.